

РЕШЕНИЕ

Номер 233

06.11.2020 г.

Град Перник

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Перник

Трети граждански състав

На 30.09.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

Членове: РОМАН Т. НИКОЛОВ
МАРИНЕЛА К. МАРИНОВА-
СТОЕВА

като разгледа докладваното от РОМАН Т. НИКОЛОВ Въззивно гражданско дело № 20201700500460 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 557 от 09.03.2020 г. по гр.д. № 3757 по описа на Районен съд Перник за 2019 г. съдът е осъдил Община Перник, с ЕИК: 000386751, с адрес *** да заплати на Р. Б. А. , с ЕГН: *****, от ***, сумата от 3 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от мозъчно сътресение, получено при внезапно пропадане на управлявания от ищеца лек автомобил, настъпило на *** г. в ***, в участък на *** поради пропадане на пътя, със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на увреждането – *** г. до окончателното изплащане на вземането, като за разликата над уважения размер от 3000 лв. до пълния предявен размер от 5000 лв. или за сумата от 2000 лв. отхвърлил иска.

Осъдил е на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Община Перник да заплати на Р. Б. А. сумата от 240 лв. представляваща сторени от ищцата разноски.

Осъдил Община Перник на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 36, ал. 2 Закона за адвокатурата, да заплати на адвокат С. Д. от Адвокатска колегия П., сумата от 348 лв., представляваща разноски по делото за оказана безплатна адвокатска защита.

Осъдил Р. Б. А. , на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК да заплати на Община Перник сумата 40 лева, разноски съобразно отхвърлената част на иска.

Осъдил Р. Б. А. да заплати на „Водоснабдяване и канализация“ ООД, с ЕИК: 823073638, със седалище и адрес на управление: ***, сумата от 100 лв., представляваща сторени разноски по делото.

Недоволен от така постановеното решение е останал ответникът в първоинстанционното производство Община Перник, който в законоустановения срок, е подал въззивна жалба. Прави се оплакване, че първоинстанционният съд е постановил неправилно, необосновано и незаконосъобразно Решение. В жалбата се изтъква, че от събраните по делото доказателства, не е доказано по несъмнен начин, че мястото на инцидента се стопанисва и поддържа от Общината, както е приел Районният съд. Излага съображения, че произшествието се дължи на авария на В и К съоръженията на процесната улица и задълженията по отстраняване на вредите от В и К съоръженията са в тежест на водопреносното дружество. Твърди, че липсва преценка на всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност. С жалбата се моли обжалваното решение да бъде отменено и съдът да постанови друго такова, с което исквете да бъдат отхвърлени.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК Р. Б. А. , не е подал отговор на жалбата подадена от Община Перник.

Окръжен съд Перник, извършвайки проверка на обжалваното Решение по направените оплаквания в жалбите и с оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено и доказано следното:

Производството пред Районен съд Перник е образувано по молба подадена от Р. Б. А. чрез адв. С. Д., с която моли да бъде осъдена Община Перник да му заплати сумата 5000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от мозъчно сътресение, получено при от внезапно пропадане на управлявания от ищеца лек автомобил, настъпило на *** г. в ***, в участък на *** поради пропадане на пътя, със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на увреждането – *** г. до окончателното изплащане на вземането, евентуално съединен с осъдителен иск срещу „Водоснабдяване и канализация“ ООД – гр. П. за същото вземане, както и да бъде осъден ответника да й заплати и сторените по делото разноски.

В срока за отговор по реда на чл. 131 ГПК Община Перник подаде такъв, като оспорила предявените иски по основание и размер и е поискала отхвърляне на същите.

В подадения в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК писмен отговор „Водоснабдяване и канализация“ ООД оспорва насочения срещу него иск с довод, че не е собственик и не стопанисва пътното платно, на което се твърди да е настъпило увреждането, поради което не следва да носи отговорност за причинени от последното вреди.

От събраните по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

На *** г. сутринта Р. Б. А. управлявал лек автомобил модел „БМВ“ с рег. № *** по улица „****“ в *** при предприемане на маневра за паркиране на същата улица автомобилът внезапно пропаднал в дупка, образувана от пропадане на пътното платно. Вследствие на инцидента А. си ударил главата и изпаднал в безсъзнание. От приложената по делото Епикриза от *** г. на Неврологично отделение към МБАЛ „Р. А.“ АД – гр. П., се установява, че при приемането си въззиваемият е бил контактен, адекватен, но с амнезия за случилото се, като залитал с отворени очи имал и повишено

кръвно налягане. Болничното лечение е продължило 7 дни, като при изписването му от лечебното заведение изпитвал болки в главата, замаяност, гадене, нестабилност при движение. След изписването му същите симптоми продължили да се проявяват повече от един месец. През целия този период Р. А. приемал медикаменти.

С обжалваното решение, РС Перник е осъдил Община Перник, с ЕИК: 000386751, с адрес *** да заплати на Р. Б. А. , с ЕГН: *****, от ***, сумата от 3 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от мозъчно сътресение, получено при внезапно пропадане на управлявания от ищеца лек автомобил, настъпило на *** г. в ***, в участък на ул. „***“ поради пропадане на пътя, със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на увреждането – *** г. до окончателното изплащане на вземането, като за разликата над уважения размер от 3000 лв. до пълния предявен размер от 5000 лв. отхвърлил иска.

При така изложената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи.

Съгласно чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваните части, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбата.

Обжалваното първоинстанционно решение е постановено от съдия от РС Перник в предвидената от закона форма и в кръга на неговата компетентност, поради което същото е валидно и допустимо.

След преценка на събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, Окръжен съд Перник намира, че решението на РС Перник е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Въззивният съд счита, че първоинстанционният съд е изяснил пълно и всестранно спора от фактическа страна, като настоящият състав на съда споделя изцяло изложените от районния съд мотиви и правните му изводи, поради което на основание [чл. 272 от ГПК](#) препраща към тях.

По доводите в насрещната въззивна жалба на ответната Община:

Основното възражение в жалбата е, че не е доказано, че мястото на инцидента се стопанисва и поддържа от Общината, както е приел Районният съд, настоящият въззивен състав счита това твърдение за неоснователно по следните съображения:

Безспорно мястото на инцидента е в рамките на урбанизираната част на *** . Няма спор, че участъкът, в който е станало произшествието, а именно ул. „***“, е част от уличната мрежа на града и като такъв, съгласно чл. 8, ал. 3 от ЗП е публична общинска собственост. Този извод на съда се налага и от разпоредбите на ЗОС, а именно чл. 2, ал.1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за общинската собственост, както и с оглед разпоредбата на чл. 56, ал. 2 от ЗОС. Доколкото улицата, на която е възникнало ПТП е предназначена за общо ползване, то по силата на чл. 3, ал. 2, т. 3 от ЗОС е публична общинска собственост. С оглед на това, задължение за поддържане на улицата в изправно състояние така, че същата да бъде годна за използване по предназначението ѝ е на Община Перник. Управлението на общинските пътища, включващо проектирането, строителството и тяхното поддържане, е възложено на кмета на съответната община (чл.19 от ЗП). Съгласно разпоредбата на чл. 31 от ЗП

изграждането, поддържането и ремонта на общинските пътища е вменено в задължение на съответната община. Параграф 6, т. 1 от ЗДвП предвижда, че към пътищата се приравняват улиците, а параграф 1, т. 2 от ДР на Наредба № 1 от 17.01.2001 г. за организиране движението по пътищата предписва, че Път е всеки отворен за обществено ползване път и улиците в населените места. Т.1 на същата норма разпорежда, че по смисъла на Наредбата Стопанин на пътя е собственикът или администрацията, която управлява пътя. Лицата, които стопанисват пътищата имат задължение да ги поддържат изправни, като за организиране движението по тях използват пътни знаци – чл. 3 от ЗДвП. Според чл. 167 ал. 1 ЗДвП лицата, които стопанисват пътя го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратък срок.

По делото от страна на ответника Община Перник не са ангажирани доказателства и не се установява дейността по поддържането и управлението на конкретния пътен участък в града да е възложено от Общината като задължение на друг правен субект, конкретно „Водоснабдяване и канализация“ ООД – гр. П., поради което не може да се приеме, че отговорност за причинените на ищеца вреди следва да носи В и К дружеството.

Относно размера на присъденото обезщетение:

Обжалваното решение е постановено при пълно и точно установена фактическа обстановка и при правилно приложение на материалния закон, а именно чл. 52 от ЗЗД.

Неоснователно е възражението изложено във въззивната жалба, че присъденият размер не съответства на претърпените болки и страдания. Пред първоинстанционния съд е допусната и изслушана съдебно – медицинска експертиза, изготвена от вещото лице А. М.. От заключението по същата се установява, че в резултат от инцидента Р. Б. А. е получил контузия на главата си, довела до загуба на съзнание и наложила провеждане на лечение по спешност в МБАЛ „Р. А.“ АД – гр. П. с окончателно поставена диагноза „мозъчно сътресение без открита вътречерепна травма“. Вещото лице е достигнало до извод, че при инцидента А. е получил сътресение на мозъка без пълна загуба на съзнание, което е причинило временно разстройство на здравето му, неопасно за живота. Уточнено е, че по време на инцидента и в периода на възстановяването си Р. А. е изпитвал болки и страдания, изразяващи се в главоболие, световиене, нарушение на равновесието, страхово-тревожни изживявания и напрегнатост, като е провеждал системно лечение в продължение на 1 месец, респ. на 3 месеца със съответните лекарствени медикаменти, както и лечение с обезболяващи заради болки във врата и шийно-раменните области. В заключението е посочено, че вследствие от преживяното от А. сътресение на мозъка е възможно занапред същият по-често да има главоболие, замаяване, нестабилност и нарушения в равновесието, както и да се задържат емоционалните разстройства, свързани с преживения от него стрес. При тези данни първоинстанционният съд правилно и законосъобразно е приел заключението на вещото лице, като компетентно изготвено и на база изложеното в него е формирал своите изводи.

Предвид гореизложеното, ОС Перник счита, че въззивната жалба е неоснователна, а обжалваното решение на РС Перник е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото разноските в първоинстанционното производство остават така, като са изчислени от районния съд, а на жалбоподателя не следва да се присъждат такива за въззивното производство. Въззиваемият не претендира разноси, във въззивното производство.

Предвид изложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 557 от 09.03.2020 г. по гр.д. № 3757 по описа на Районен съд Перник за 2019 г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл. 280, ал. 3, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____